

Φασουλής και Περικλέτος
ὁ καθέννας νέτος σκέτος

- Π.—Τί τρέχεις ἔτσι, βρέ κουτέ; μὴ σοῦστριψαν ἢ βίδες;
Φ.—Βρέ σῶπα, καὶ μὲ κυνηγοῦν πέντ' ἔξη σταυρωτῆδες.
Π.—Μωρὲ γιατί;
Φ.— Μὴν τὰ ρωτᾶς... ὕστερα σοῦ τὰ λέω, καὶ νὰ σοῦ 'πῶ, βρέ Περικλή, μὰ τὸ Χριστὸ δὲν φταίω.
Π.—Μὰ μήπως γιὰ ἐπίστρατο καὶ 'σένα κυνηγᾶνε;
Φ.—Βρέ τί ἐπίστρατο; αὐτὰ ἐπέρασαν καὶ πάνε.
'Εχομε ἄλλα βάσανα καὶ δεύτερο κυνήγι, εἰστράκτορες, τρεχάματα, καὶ ὅπου φύγη φύγη.
Π.—Μὰ ἴλα στάσου μιὰ στιγμή, τσιφούτη, κ' ἐξηγήσου.
Φ.—Μωρὲ φαντάσου, Περικλή, καὶ 'λίγο συλλογίσου ὅτι κ' ἐμένα, φαίνεται, 'πῆραν γιὰ δικηγόρο εἰς τὰ καλὰ καθούμενα καὶ μοῦ ζητοῦσαν φόρο 'Εγὼ δὲν εἶμαι, βρέ παιδιὰ, τοὺς λέω δικηγόρος, ἐγὼ εἶμ' ἓνας Φασουλῆς, ἓνας σουλατσαδόρος. Ποιανοῦ τὰ λῆς, βρέ ἄτιμε; μοῦ λένε τὸτ' ἐκείνοι, καὶ νάσου ἓνας ἀπ' αὐτοὺς μιὰ καρυδιὰ μοῦ δίνει. Βρέ μὴν κτυπᾶτε καρυδιαῖς, αὐτὰ δὲν εἶν' ἄστυα, μὰ νάσου κ' ἄλλη καρυδιὰ χωρὶς καμμιά αἰτία. Βρέ μὴν κτυπᾶτε καρυδιαῖς, κ' αὐτὰ δὲν τὰ σηκώνω, μὰ νάσου τρίτη καρυδιὰ. . . τότε κ' ἐγὼ θυμόνω κ' ἀνοίγομαι, βρέ Περικλή, καὶ πέρνω φόρα 'λίγη, πηδάω μία, δύο, τρεῖς, καὶ ὅπου φύγη φύγη.
Π.—'Ἐτσι λοιπὸν τσακῶνουνε 'στὸν δρόμο τὸν καθέννα;
Φ.—Μὰ πῶς; ἀκόμη, ἀδελφέ, δὲν τσακῶσαν καὶ σένα; 'Ἐδῶ τσακῶνουνε γιατροὺς, τσακῶνουν ἀμαξάδες ἀραμπατζῆδες, τοκιστὰς, δασκάλους καὶ παππάδες, φουρνάρηδες μανάβηδες, κάτι στραγαλατζῆδες, καὶ ὅποιον ἄλλον εὔρουνε αὐτοὶ οἱ σταυρωτῆδες.
Π.—Μὰ δὲν μοῦ λῆς γιατί αὐτὸ τὸ νέο νταραβέρι;
Φ.—Μὰ τείν' αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος! Τίποτα νὰ μὴν ξέρη! Νά! γιὰ τὸ ἐπιτήδευμα...
Π.— Καὶ τείναι τοῦτο πάλι;
Φ.—Δὲν ξέρω. . . ἔτσι ἀκουσα νὰ τὸ φωνάζουν κ' ἄλλοι.
Π.—'Ἀλήθεια τί ἀκούεται γιὰ τῆς μονομαχίαις;
Φ.—Τί νὰ σοῦ 'πῶ, βρέ Περικλή, πολλὰς ἐπιδημίαις! Καὶ μήπως εἶναι μόνο μιὰ, θαρρεῖς, μονομαχία; ἰδῶ, μωρέ, θὰ κτυπηθῇ ἢ πυροβολαρχία, θὰ κτυπηθῇ τὸ πεζικό, τὸ ἰππικό, οἱ ναύταις, οἱ σκαπανεῖς, οἱ ἔμποροι, οἱ φοιτηταί, οἱ ράφταις, θὰ κτυπηθοῦνε δάσκαλοι, ἀκόμη κ' ὁ Σεμτέλος, θὰ κτυπηθοῦμε ὡς κ' ἐμεῖς καὶ θὰ τὸ 'δῆς 'στὸ τέλος.
Π.—Μὰ πῆς μου ἔγινε καμμιά πραγματικὴ ὡς τώρα;
Φ.—Καὶ μήπως δὲν ἀκούονται πέντ' ἔξη κάθε ὥρα;
Π.—Τότε λοιπὸν θὰ 'γέμισαν ἀπὸ νεκροὺς οἱ δρόμοι. Σὰν πόσοι ἐσκοτώθηκαν; . . .
Φ.— Θαρρῶ, κανεὶς ἀκόμη.
Π.—'Ἄμμ' τότε τί χρειάζεται ἡ τόση ἱστορία;
Φ.—Νά! ἔτσι γιὰ νὰ γίνεταὶ ὀλίγη φασαρία.

- Π.—'Ἀλήθεια τί ἀκούεται γιὰ τοῦ Δρομοκαίτη;
Φ.—Τί νὰ σοῦ 'πῶ βρέ Περικλή, θὰ γίνῃ ἓνα σπῆ ὅπου χωρὶς τὰ χωρατὰ πολὺ ἐπιθυμοῦσα τὰ ἴσχατα τοῦ βίου μου ἐκεῖ νὰ τὰ περνοῦσα. Καὶ νὰ σοῦ 'πῶ ἀληθινὰ τὴν ταπεινὴ μου γνώμη; κρῖμα 'στὰ τόσα κτίρια ποῦ 'γέμισαν οἱ δρόμοι! Πρὸ πάντων δὲ τὴν ἄτιμη αὐτὴ 'Ακαδημία, ποῦ ἀδειασε σιγὰ σιγὰ τοῦ Σίνα τὰ Ταμίαια, καὶ τώρα στέκεται ἐκεῖ μὲ κουκουβάγιαις τόσαις, ἀντὶ ν' ἀκούωνται συχνὰ ὄλαις τῆς γῆς ἢ γλώσσαις καὶ νὰ μὴ φαίνεται ποτὶ οὔτε ψυχὴ καμμιά; ἀκοῦς ἐκεῖ Κατάστημα! . . . ἀκοῦς 'Ακαδημία! Πότε τὸ σπῆτι τοῦ Ζωρζῆ θὲ νὰ κτισθῇ μὲ 'μέρα νὰ ξεχειλίση μὲ τρελλοὺς ἀμέσως πέρα πέρα, τότε νὰ 'δῆς, βρέ μάτια μου, τί γλώσσαις! τί σπῆ 'Ἐτσι ἐγὼ ἐνόμιζα καὶ τὴν 'Ακαδημία!
Π.—Κ' ὡς πόσοι λῆς πῶς θὲ νὰ 'μποῦν;
Φ.— Ὅσο κυττῶ 'στὴν μου φαίνεται 'στὴν πίστι μου πῶς θὲ νὰ 'μποῦμε ὅλα Κ' ἂν θέλῃς τώρα νὰ σοῦ 'πῶ, χωρὶς μακρὰ νὰ νά! ποιοὶ κατὰ τὴ γνώμη μου θὲ ν' ἀπομείνουν ἔξω. Ὁ Λάμπρος ὁ Κορομηλῆς, ὁ Πύρλας, ὁ Σταμούλης, ὁ Κανελλίδης τῶν ΚΑΙΡΩΝ, ὁ δόκτωρ 'Αφεντούλης, ὁ Σηλυβριώτης καὶ μ' αὐτὸν ὁ κύριος Νομάρχης, καὶ ὁ Καζάκης ὁ μακρὺς ἐκείνος Τμηματάρχης, ὁ Κυριακὸς ὁ Πρύτανις, ὁ κύριος Κουμπάρης, καὶ μὲ τὸ ὑποβρύχιον ὁ κύριος Γρυπάρης, ὁ Νοταρᾶς, ὁμογενὴς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων, ὁ Στροῦμπος ὁ Καθηγητῆς ἐκ τῶν φρονιμοτέρων, Μακράκης μὲ τὸν Δαμαλᾶ, γνωστοὶ εἰς τὰς 'Αθήνας, ὁ Στεφανίδης ὁ ἀβρὸς κ' ὁ ἔξοχος Δουζίνας.
Π.—Μ' αὐτοί, βρέ μποῦφο, θὲ νὰ 'μποῦν ἀπ' ὅλους;
Φ.—'Εγὼ σοῦ λέω δὲν θὰ 'μποῦν καὶ ὅποιον θελήσῃ.
Π.—'Εγὼ σοῦ λέω πῶς θὰ 'μποῦν καὶ θὰ σὲ μπαγλαρῶ.
Φ.—'Εγὼ σοῦ λέω δὲν θὰ 'μποῦν χωρὶς νὰ σὲ θυμώσω.
Π.—Βλέπω μὲ παρασκότισαις πρῶτ' πρῶτ', κενέφη... ὄρσε λοιπὸν δηὸ χαστουκιάς νὰ κάμῃς 'λίγο κέφι.

Τηλεγραφήματα καινούρια
ποῦ ἔρχονται μὲ τόση φούρια.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, τόσαις τοῦ μηνός.—Εὐθὺς ποῦ κ' ἰδῶ ἠκούσθη ὁ Πρωθυπουργὸς πῶς ὦρα ὦρα φθάνει. μαῦρη σὲ κάθε μαγαζὶ ἐστήλωσαν παντιέρα, καὶ ὁ καθέννας ἀρπαξὲ κ' ἓνα παλῆ τηγάνι καὶ καταμουντζουρώθηκαν γυναῖκες κ' ἄνδρες ὅλοι, γιὰ νὰ φανῇ πρὸ ζωηρὸ τὸ πένθος εἰς τὴν πόλι.
ΜΕΘΑΝΑ, πέντε τοῦ μηνός.—Πρᾶγμα πολὺ σπουδαῖο εἰς σοβαρὸς καθηγητῆς γνωστὸς τῆ «'Ασμοδαίω» εἰς τὰ λουτρὰ εἰσέδυσεν ἰδῶ τὰ γυναικεῖα καὶ ὡς ἐκ τούτου ταραχὴ μεγάλη κ' ἀταξία.
ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν.—Μὲ ταραχὴν μεγάλην ἢ Σύνοδος (ἤγουν Congrès) ἀπέριψε καὶ πάλιν τῆς δεξιᾶς κ' ἀριστερᾶς τροπολογίας πάσας τὰς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος προχθῆς ἐπισυμβάσας.
'Εκ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ. 'Ἐβλεπα 'στὸν ὕπνον μου ἓνα κ' εἶναι κακὸ τὸ ὄνειρον...

Τὸ Πρακτορεῖον τοῦ ΧΑ